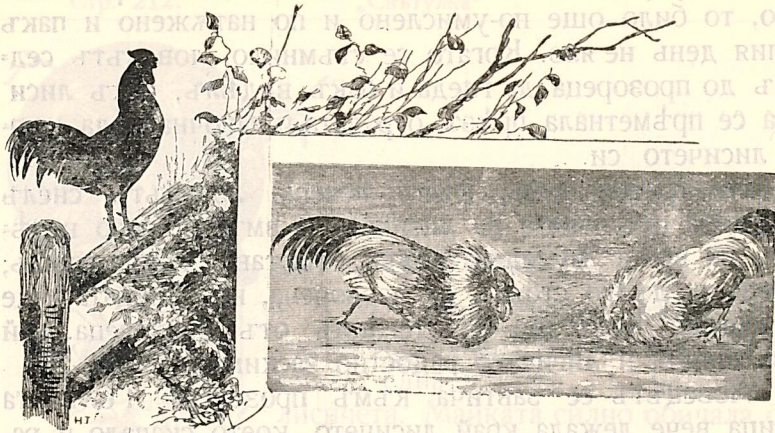

Бабиното пѣтленце.

Народна приказка.

Една бабичка имала едно пѣтленце. Като ровило веднажъ на боклука, намѣрило една монета и я занесло на бабата.

Слѣдъ врѣме му дошло на умъ за парата, отишло при бабата и рекло:

— Кукуригу, бабо, дай ми паричката!

— Мина царѣтъ и взе парата, отвърнала бабата.

— Тогава ще отида да си я искамъ отъ него.

— Не отивай, защото изъ пѣтя ще те срѣщнатъ вълци, лисици и ще те изядатъ. Или пѣкъ ще се удавишъ въ дълбоката рѣка, що е на пѣтя за столицата.

— Не, рѣшително казалъ пѣтлето, ще отида!

И се запжтило. Като вървѣло, вървѣло, срѣщналъ го единъ влѣкъ.

— Кждѣ, пѣтльо? попиталъ той.

— Отивамъ при царя да си искамъ паричката.

— Ще те изямъ, казалъ влѣкътъ.

Пѣтлето рекло: „Отвори се уста, влѣзъ влѣчо!“

И влѣкътъ цѣлъ се втѣтралъ въ устата на пѣтлето.

Пакъ трѣгнало. Вървѣло, вървѣло, срѣщнала го лисицата.

— Кждѣ пѣтльо?

— Отивамъ при царя да си искамъ паричката.

— Ще те изямъ, казала лисана.